

ΨΗΦΟΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΟΛΟΓΙΑ

Ἐβδομήντα πληρεξούσιοι υπέβαλαν στήν Ἐθνο-
συνέλευση μιὰ τροπολογία στή νομοθεσία «περὶ δή-
μων καὶ κοινοτήτων» μὲ τὴν ὁποία παρέχεται μὲ
μερικὸν περιορισμὸν ψῆφος σὶς γυναῖκες γιὰ τίς
δημοτικὲς καὶ κοινοτικὲς ἐκλογές. Ἡ τροπολογία
αὕτη ἦταν στήν ἡμερησία διάταξη γιὰ νὰ συζητηθῆ
σὴν συνεδρίαση τῆς 25 Ἰουνίου. Τὰ ἀπροσδόκητα πο-
λιτικὰ γεγονότα ποὺ ἀνέκοψαν τὴν κανονικὴν ἐξέλιξη
τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως σταμάτησαν γιὰ
τὴν ὥρου καὶ τὴ συζήτηση τῆς τροπολογίας αὐτῆς.
Ὅμως τὸ γεγονὸς οὗ ἐβδομήντα πληρεξούσιοι εἶναι
σύμφωνοι νὰ ὀρχήσῃ καὶ ἡ ἐλληνίδα νὰ παίρνει μέρος
ὑπεύθυνον σὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας, ἀποτε-
λεῖ ἓνα σημαντικὸ σταθμὸν σὴν ἱστορία τῆς κοινωνι-
κῆς ἐξέλιξης σὴν Ἑλλάδα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔδωσε
ἀφορμὴν σὶν τὸν τύπον ἀσχοληθεῖ πάλι μὲ τὸ φεμινισμόν,
ἢ συντηρητικώτερον μερίδα μὲ τὸ συνηθισμένον εἰρω-
νικὸν τόνον μὲ τὸν ὁποῖον ἀντικρούζει κάθε προοδευτικὴν
κίνησιν, ἢ ριζοσπαστικώτερον μὲ τὴν κακὴ θέλησιν μὲ
τὴν ὁποία συνηθίζει νὰ θολώνει τὰ νερὰ γιὰ νὰ κυρι-
αρχήσῃ ἢ ἀποψῆ τῆς, ἀποδίδοντας σὶν Σύνδεσμον
φανταστικὸν σκοπὸν καὶ ἐνέργειαν, ἄλλη πάλι—ἴσως
μὲ καλὴ πίστιν—τρομοκρατημένη ἀπὸ ὑποθετικὸν
κινδύνον παρουσιάζει χίλιες δυὸ καταστροφῆς κοινωνι-
κῆς ποὺ θά κλονθῆσιν ἀσφαλῶς τὴν πολιτικὴν χει-
ραφέτησιν τῆς ἐλληνίδας.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι κάπως δικαιολογημένα. Καθένας
θέλει νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδεολογίαν του εἰς βάρος ἄλ-
λης καὶ μεταχειρίζεται κάθε μέσον ποὺ τοῦ τυχαίνει
μπροστά του. Ἐκεῖνο ὁμως ποὺ προκαλεῖ ἀληθινὴν
ἀγανάκτησιν εἶναι ὅταν σηκώνονται μερικοὶ κύριοι
δηθὲν ἠθικολόγοι καὶ κατακεραυνώνουν τὴν πολιτικὴν
χειραφέτησιν τῆς γυναίκας ἐν ὀνόματι τῆς ἠθικῆς καὶ

προσλαθοῦν νὰ ρίξουν ὅση μποροῦν περισσότερη λά-
σπην σὴν ἐλληνίδα—ξεχνώντας πὸς ἡ ἐλληνίδα αὐ-
τὴ εἶναι ἢ μάνη τους, ἢ γυναῖκα τους, ἢ ἀδερφή
τους—γιὰ νὰ πείσουν τὸν κόσμον πὸς δὲν εἶναι ἀνάγκη
νὰ πάρῃ δικαιώματα ποὺ τὰ ἔχει καὶ ὁ τελευταῖος
ἄνθρωπος ἀλήτης, λωποδύτης, ἐκμεταλλεὺς κτλ. κτλ.
Καὶ φωνασκοῦν μαυρὰ τὰ λόγια: «Δὲν βλέπετε τὴν
διαφθορὰν γύρω σας, δὲν βλέπετε τὴν ἀκολασίαν,
δὲν βλέπετε τὴν ἐκλυσιν τῶν ἠθῶν τῆς συγχρόνου
ἐλληνίδος καὶ ζητεῖτε ἀκόμη ψῆφον δι' αὐτήν;».

Αὐτὰ ἀκούσαμε κατὰ κόρον αὐτιὲς εἰς μέρος νὰ
ἐπαναλαμβάνονται σὲ διαφοροὺς τόνους, μείζονες καὶ
ἐλάσσονες, γιὰ τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ φαίνεται πὸς
πιάνει περισσοῦτον ἀπὸ κάθε ἄλλο. Ἡ ἐλληνίδα παρι-
στάνεται ὡς μιὰ μέγαιρα ποὺ δυστυχῶς δὲν μπορεῖ
νὰ ἐξοντωθεῖ ἀλλὰ τουλάχιστον ἄς μὴν τῆς δίνομε
πρὸς θεοῦ καὶ δικαιώματα. Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε. Καὶ
τὸ εὐαγγέλιον αὐτὸ τῆς ἠθικῆς τὸ κηρύσσουν ποιοὶ
ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἴσια ἴσια ἢ ἀφορμὴ αὐτῆς τῆς διαφθο-
ρᾶς, ἐκεῖνοι ποὺ ἔτσι, γιὰ τὸ κέφι τους καὶ γιὰ τὸ γλέντι
τους ἢ καὶ πολλὰς φορὰς γιὰ τὸ συμφέρον τους δὲ δι-
στάζουν νὰ παρυσύρουν σὲ μιὰ τέλεια ἠθικὴ καταστροφὴ
νέα κορίτσια ποὺ ἐπὶ τέλος δὲν μπορεῖ νὰ περιμένει
κανεὶς νὰ ἔχουν οὔτε τὴν ψυχικὴ ἀντίστασιν ποὺ θὰ
μποροῦσε νὰ τίς γλυτώσει ἀπὸ τὸν κίνδυνον οὔτε τὴν
οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν ποὺ θὰ τίς ἔκανε νὰ περι-
φρονοῦν κάθε σαγηνευτικὴ πρότασιν.

Ἔτσι παρουσιάζεται τὸ κωμικοτραγικὸν θέαμα νὰ
προτείνεται ἢ ψῆφος ὡς βραβεῖον ἠθικῆς, σὰν τὰ ἐν-
σημα δηλ. στὰ φρόνημα παιδιὰ.

Κι ἐμεῖς τὸν βλέπομε αὐτὸ τὸν παράφορον ἠδονισμόν,
αὐτὴ τὴν μανίαν τοῦ γλεντιοῦ καὶ τῆς ἐπίδειξης σὰν ἓνα
κοινωνικὸν κίνδυνον, ὅπου σέρονται σφιχτοδεμένοι

ἄντρας καὶ γυναίκα, χωρὶς κανεὶς νὰ μπορεῖ νὰ πεῖ ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο σέρνει τὸν ἄλλο. Καὶ γι αὐτὸ ἴσια ἴσια πιστεύομε πὼς δὲν ἡ γυναίκα μορφωθεῖ μὲ τὴ συνείδηση τῆς εὐθύνης ποὺ θὰ τῆς δίνουν τὰ πολιτικά της δικαιώματα, δὲν συνειθίσει νὰ μὴ βλέπει τὸν ἄντρα ὡς τὸ μοναδικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς της, ὡς τὸν ἀφέντη καὶ χορηγὸ ποῦ, γιὰ νὰ καταχτήσῃ τὴν εὐνοιά του, πρέπει νὰ μεταχειριστῆ ὅλα τὰ θέληγτρα τοῦ φύλου της, δὲν πρὸ πάντων μαζὶ μὲ τὴν πολιτικὴ της εὐθύνη, καλλιεργηθεῖ τὸ κοινωνικὸ της ἔνστικτο, ἢ

 ἄντίληψη τοῦ συνόλου καὶ ἔτσι ξεασθενίσει ἢ τωρινὴ ἢ ἐγωκεντρικὴ ἀντίληψη τοῦ κόσμου, ἀποτελέσμα

τῆς παρασιτικῆς θέσης ὅπου θέλει ὁ ἄντρας νὰ τὴν κρατῆ, τότε σίγουρα θὰ νιώσει νὰ γεννιέται μέσα της τὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, ποὺ θὰ τὴν ἐξυψώσει ἠθικὰ πολὺ περισσότερο καὶ πολὺ ἀσφαλέστερα ἀπὸ ὅλους σας τοὺς ἀφορισμοὺς καὶ τὶς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις, κύριοι ἠθικολόγοι τοῦ γλυκοῦ νεροῦ.

Τότε καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἄντρας θὰ ἀναγκαστῆ νὰ τὴν ἀντικρούζῃ ὄχι πιά μονάχα ὡς φύλον, ὅπως τώρα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὡς **ἄνθρωπο**.

Τότε, καὶ μόνο τότε, μποροῦμε νὰ ἐλπίζομε σὲ μιὰν ἀληθινὴ ἠθικὴ ἀναγέννηση.
